

MAGYAR HALÁL.

Kapunk előtt a gúny és nyomor
barnakámzsás bakói várnak:
víg zomotorra hívogatnak,
már szalvét zúg a trombita
fejedelmi magyar halálnak.

Gúzsba kötve, alázva piheg
teremtő, lázas ifjúságom.
Rothadjon a döntő akarat,
aszú ágon nem kell a rügy
s nem kell a virág a rózsafákon.

A régi tort ülik itt folyton,
folyik a bor és az adoma,
csalók, bolondok bora csurran,
tart a vásár, magnum áldomás:
halotti tor, magyar lakoma.

Új csillagok és jelenések
zúgnak szikrázva fent az égen . . .
Új csillogású magyar csillag
ragyogj — s aztán zokogva zuhanj
az ürbe holtan, vaksötétben.

(Páris.)

ÖLVEDI LÁSZLÓ.